

EL PUNT AVUI
Edita: Hermes Comunicacions SL
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Falgals, 13. 17005. Girona

Director: Joan Vall Clara. Vicedirectors: Dolors Bellés i Xevi Sala. Direcció: Toni Brosa, Susanna Oliveira i Toni Romero (Opinió), David Brugué, Irene Casellas i Sara Muñoz (Entrevistes i reportatges), Carles Sabaté, Anna Serrano i Lluís Simon (Informació del dia), Xevi Castiella (Cultura), Xevi Masachs (L'Esportiu) i Pere Bozh (La República). Caps d'àrees: Francesc Espiga (Informació del dia), Anna Balcells (Europa-Món), Guillem Vidal (Cultura), Joan Martí (L'Esportiu), Carina Fillela (La República) i Francesc Muñoz (L'Econòmic). Caps de secció: Teresa Márquez (Entrevistes i reportatges), Raúl García (Europa-Món), Maria Palau (Cultura), Montse Martínez (A punta), Mercè Miralles (La República), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Taulats, Aureli Rodríguez i Ramon Buch (Disseny) i Quim Puigvert (Llengua). Corresponsal a Madrid: David Portabella.

Comarques Gironines
Cap d'àrea: Núria Astorch. Cap de secció: Ure Comas.
Redacció: Emili Aguiló, Lluís Artigas, Gemma Busquets, Jordi Casas, Jordi Ferrer, Joana Peña, Maria Saguer, Marc Salgas i Joan Trillas.

Lletra petita. Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Gelat de catalanofòbia

Acostumats com estem a consumir notícies com si fossin crispetes en un bol, acabem normalitzant amb una passivitat difícil de processar fets i actituds anormals, execrables i fins i tot delictives. Com la catalanofòbia. Els catalans sabem que la catalanofòbia corre per les venes d'Espanya, l'hem vista directament o de prop i la tenim tan assumida que suportem dia rere dia, any rere any i dècada rere dècada que ens maltractin, ens insultin o ens discriminin pel fet de ser catalans o perquè parlem la nostra llengua. Com si no ens afectés, com si no importés. Però importa, i tant que sí! Importa dir amb el cap ben alt que parlar en català és com parlar en qualsevol altre idioma, no és un acte de guerra ni d'hostilitat, ni de falta de respecte, és un fet natural. I, llevat que algú hagi suspès del tot les lleis de la democràcia espanyola, també és un dret constitucional que tenim tots els ciutadans a Catalunya. I per això avui cal seguir parlant del que va passar fa uns dies en una gelateria de Gràcia, Barcelona, Catalunya. Perquè importa. Importa deixar clar que si perquè demano un gelat en català l'amo de l'establiment m'insulta, em discrimina o pretén negar-me el dret a parlar en la meua llengua, el problema és ell, no pas jo. Importa subratllar que el que no respecta la llei és ell, el despota és ell, el maltractador és ell, no pas jo. Importa saber que parlar en castellà també és natural i també és un dret, el seu dret, ni menys ni més. Però, més enllà d'això, no hi ha dret, ni *reino de España*, sinó intolerància, vio-

“Si perquè demano un gelat en català algú m'insulta, em discrimina o vol negar-me el dret a parlar la meua llengua, el problema és ell, no pas jo

lència lingüística, totalitarisme i catalanofòbia. I s'ha de dir alt i clar. Perquè si ell no ho sap, l'administració li ho ha de fer entendre, aplicant la llei i si cal el codi penal. I si la Generalitat no fa la seva feina, només queda la legítima defensa. Ens avalen massa segles d'experiència fent pedagogia, posant l'altra galta i amagant el cap sota l'ala per no avançar gens. Perquè res d'això serveix quan a l'altra banda, des de l'Estat fins a la gelateria de Gràcia, campen la fòbia, el supremacisme i l'"A por ellos". Només serveix la fermesa, l'autoestima i la determinació. El català no és pas un problema ni un motiu de confrontació; és un regal, és una eina magnífica de comunicació, de cohesió social i d'oportunitats, i és part de la nostra essència com a poble. No hi renunciarem.

De reüll Fins al final

Sentiu aquest silenci? És el de la treva que ens ha donat el conflicte de les pintures murals de Sixena. A finals de juliol semblava que el món s'havia d'acabar, amb els tècnics aragonesos dins del MNAC estudiant l'obra (què dius, no havien tingut temps de fer-ho fins ara?) i els polítics aragonesos traient rendiment electoral (el que millor saben fer) a base de mentides, manipulacions i atacs contra Catalunya i els catalans. Ja els ho aviso: aquest setembre no serà tan silenciós. De fet, aquesta primera setmana és clau: els serveis jurídics del museu català han de presentar l'incident d'execució de la sentència, és a dir, tot l'argumentari amb què han de convèncer la jutgessa perquè aturi el trasllat atenant el fràgil estat de conservació de la peça (cosa que de ben segur han pogut comprovar els tècnics aragonesos, i serien valents si ho reconeguessin). Ja sé el que pensen: que no hi haurà contraordre i que, com a màxim, la magistrada donarà més temps al MNAC per entregar el conjunt (ara mateix el temps que té són set mesos). Aquest partit s'ha de jugar fins al minut 95. Hem arribat al 90 i anem perdent per golejada, cert. Però les bones aficions són les que animen l'equip quan més ho necessita. I el que els treballadors del museu (advocats, conservadors, restauradors...) més necessiten ara és suport. Fins al final i més enllà.

Maria Palau

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Rectificació de l'Ajuntament de Susqueda

■ El municipi de Susqueda és un terme municipal molt extens, amb una quantitat d'espais de natura espectaculars però sense cap nucli de població (ja que el nucli antic va quedar enfonsat dins de l'embassament).

No podem compartir que en l'escript de Tura Soler publicat al vostre diari el 31 de juliol es manifestés un menyspreu a l'Ajuntament de Susqueda al·ludint al fet que no és estrany que els ajuntaments on es perpetren actes d'aquesta índole (assassinat de dues persones trobades al pantà) compareguin com a acusació popular, sobretot els turístics, per evitar que aquests fets puguin perjudicar la seva imatge o els seus interessos. I al·ludiu que, en aquest cas, l'Ajuntament de Susqueda podia veure afectada la seva imatge turística.

Els fets, per si mateixos, tenen una gravetat tan gran que, lògicament, el que no és important és qui compareix o no amb l'acció popular, ja que hi ha diverses parts acusadores i, també, el Ministeri Fiscal.

El que ens sembla inversem-

blant és que, en lloc de criticar el sistema judicial que ha permès que, tants anys més tard, no hi hagi encara sentència per un cas tan greu (i crec que amb això hi estem tots d'acord), critiqueu un municipi de 100 habitants perquè no compareixem com a acusació popular. Creiem que la vostra crítica hauria d'anar en aquesta línia: denunciant el retard en el procés judicial. Només així posaríeu el vostre gra de sorra en favor de la seguretat jurídica i la millora dels processos judicials del nostre país, que tanta falta fa.

EVA VIÑOLAS
Alcaldeessa de Susqueda

Estem matant la Terra

■ Segur que molts adults us parlen de la contaminació, de reciclar... i vosaltres ho ignoreu, però tenen molta raó, i avui us explicaré per què. Deixem tots els plàstics a terra i al mar, no utilitzem els recipients per a brosses i això fa que hi hagi canvi climàtic. Les fàbriques diuen molt "som ecològiques" però segueixen traient fum contaminant. Quan tires plàstics al mar estàs matant peixos,

i imagina't que després menges el peix amb microcontaminació. Al mar hi ha muntanyes de plàstics de la mida d'un país! Ja veieu com està la Terra i ho seguim ignorant. Si seguissim així acabarem matant el nostre planeta. Així que espavileu-vos i comenceu a reciclar.

CARLOTA MORENO
Barcelona

Realitat o ficció?

■ Després de llegir l'espai *El Votaviu* del 28 d'agost, ens podríem pensar que el negoci dels submarins és la trama d'una pel·lícula dels germans Marx. Malauradament no és una ficció sinó una realitat. I una altra realitat és que cada vegada que lleigeixo al diari l'entrevista a un alcalde o alcaldeessa del nostre país quedo sorprès per l'èxit de l'escola del PSC. Suggerixo que, com a persones compromeses públicament amb el benestar del seu país, a la propera entrevista d'alcalde o alcaldessa els afegeixin les preguntes següents: "Vostè creu que un país que suporta la hipoteca de Navantia (i totes les que hi vulguin afegir) pot cobrir adequadament les despeses socials bàsiques per a una vida dig-

na dels seus ciutadans?" Si respon que no se li pregunta què li semblaria l'alternativa de la independència de Catalunya i si respon que sí demostrarà més fe que els cristians del temps del coliseu de Roma.

JAUME BOT I RIERA
Vilassar de Dalt (Maresme)

Talls en el subministrament elèctric

■ Aquests darrers dies, l'equip de govern de l'Ajuntament de Caldes presumeix, amb orgull, que la Ryder Cup 2031 se celebrarà a Caldes de Malavella. No tenim gaire clar això de presumir ja que ni en la propaganda que se'n fa s'anomena la nostra vila. Hauria de presumir, sense orgull, que la xarxa elèctrica de la seva vila gaudeix de molt bona salut però, malauradament, no és aquest el cas. Quan plou una mica fort i hi ha uns quants trons i llampecs Caldes (o una bona part) queda a les fosques i la solució per veure la claror no és immediata. Va passar a finals d'abril, també a principis d'agost i ha tornat a passar del 27 al 28 d'agost. Algunes urbanitzacions, en aquesta darrera

data, han estat més de 24 hores sense poder gaudir de la connexió a la xarxa elèctrica. Un regidor eixelebrat va donar les culpes als okupes i a les moltes plantacions de marihuana sense pensar que les zones on no es va restablir el corrent elèctric (passades les 24 hores abans esmentades) són les zones més antigues de les urbanitzacions on les instal·lacions són antigues, obsoletes i sense cap mena de manteniment ni d'actualització. Els consumidors d'aquestes zones paguen religiosament el seu rebut quan Endesa o l'empresa que distribueixi el corrent elèctric reclama la factura, però el servei prestat s'assembla més al de finals del segle XIX que no pas al que avui reclamen els dispositius que ens envolten a tots. Potser l'equip de govern hauria de posar-se les piles i reclamar a Endesa o a qui correspongui un manteniment adequat de tota la xarxa elèctrica a Caldes per tal d'evitar situacions com les esmentades abans i evitar d'aquesta manera tots els maldecaps que això origina cada cop que passa.

MARIA VIDAL
Caldes de Malavella (Selva)